

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 2T/18/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313010175
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Schweitzerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2313010175.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Galante samosudkyňou JUDr. Evou SCHWEITZEROVOU na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12.04.2016 takto

rozhodol:

obžalovaný O. S., E.. XX.XX.XXXX K. I., bytom I. - X., Ž. XXXX/X,

sa oslobodzuje

podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Galante č. 1Pv 188/09-81 zo dňa 09.02.2013 pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak,
že

dňa 03.03.2009 v čase o 00.46 hod. ako vodič nákladného motorového vozidla zn. Iveco Eurocargo, EČV: A.-XXXBS, vykonával jazdu na rýchlостnej komunikácii R1 smerom od Nitry na Trnavu, pričom v katastri obce Dolná Streda nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu svojho vozidla a v km 148,572 neskoro a nesprávne reagoval na prekážku vo svojom jazdnom pruhu, na pravej krajnici odstaveného motorového vozidla zn. VW Transportér, EČV: ZM-756AZ so zapojeným prívesným vozíkom značky PV-02-PN-P, EČV: ZM-930YA, ktorý zasahoval cca 0,8 m do jeho jazdného pruhu a pravým predným kolesom svojho vozidla nabehol na ľavú zadnú časť prívesného vozíka a následne pravou prednou časťou svojho vozidla zrazil D. Š., ktorý vymieňal ľavé zadné koleso vozidla VW Transportér, ktorý následkom nárazu utrpel drvivé poranenia hlavy, spodiny lebečnej aj s vnútorným krvácaním nezlučiteľným so životom, na následky ktorých zranení na mieste podľahol, pri náraze sa vozidlo VW Transportér posunulo dopredu a prednou časťou narazilo do pravej časti tela spolujazdca z vozidla VW Transportér Ľ. L., ktorý sa v tom čase nachádzal pred vozidlom, a ktorý následkom nárazu spadol do priekopy a utrpel zranenia vo forme pomliaždenia ramena vpravo, kolena vpravo s odreninou, ktoré si vyžiadali liečenie spojené s práceneschopnosťou v trvaní po dobu najmenej 4 týždne podľa znaleckého posudku, pričom obžalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3/ Tr. poriadku sa poškodení U. Š., E.. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX, Ľ. L., E.. XX.XX.XXXX, bytom Y. A., Z. XXXX/XX, A. E., E.. XX.XX.XXXX, bytom A., Y. XXXX/XX a K. Y. Z.Ň. W..S.. Z. T. X, I., IČO 35937847 s nárokom na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka L. L., Y. U.. B. D., U.. O. I., B.. U.. Z. D. Z., prečítaním výpovedí svedkov U. Š., A. I., A. E., A.. O. O., A.. U.. O. M., O.. G. G., Y. posudkov A.. Y., U.. Z. Z.G. Z.. a ostatného, na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

V danej trestnej veci bola podaná obžaloba prokurátorkou Okresnej prokuratúry v Galante dňa 19.02.2013 pod č. 1 Pv 188/09 pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona v súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona. Na základe podanej obžaloby bol pod sp. zn. 2T/18/2013 zo dňa 08.11.2013 vydaný trestný rozkaz, proti ktorému v zákonnej lehote obžalovaný ako aj prokurátor podali odpor.

Obžalovaný O. S. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. Vypovedal, že v kritickom čase jazdil zo Zvolena do Bratislavy po ceste R1. Jazdil pri pravom kraji vozovky podľa vyhlášky, pričom šírka jeho vozidla bola cca 1,9 metrov. Počas jazdy si pred sebou si všimol, na akú vzdialenosť nevedel uviesť, že je pred ním niečo je. Konkretizovať nevedel, len to, že tam niečo stojí a zasahuje asi do polovičky jeho jazdného pruhu. Na poslednú chvíľu zbadal, že je to vozidlo a preto sa začal ťahať k deliacej stredovej čiare. Na vozidlo reagoval aj brzdením a strhnutím volantu doľava, ale už zrážke zabrániť nevedel. Do vedľajšieho jazdného pruhu prejsť nemohol, nakoľko tam ho predbiehala ďalšie vozidlo.

Svedok L. L. vypovedal, že v kritickom čase sedel vo vozidle poškodeného Š. a išli do Nemecka. Na kritickom úseku cesty, približne pri obci Šintava zistili, že majú defekt. Poškodený s vozidlom zatiahol čo najviac k pravej krajnici, motor nechal bežať a zapol výstražné svetlá na aute ako aj na vozíku. Po vystúpení z vozidla skontrolovali, na ktorom kolese je defekt a išli ho opraviť. Poškodený zo zadného kufra vybral náhradné koleso a zdvihák, ktorý keď podkladal pod auto, on mu prisvecoval telefónom. Potom mu poškodený kázal silnejšie zatiahnuť ručnú brzdu a začal odskrutkovať skrutky na kolese. On sa vrátil do vozidla, kde zatiahol ručnú brzdu, avšak na reflexné vesty nedočiahol. Po vystúpení zostal stáť pri vozidle na vozovke a bol otočený smerom k zadnej časti vozidla. V tom zbadal, že sa na nich rúti nákladné vozidlo bez toho, aby zmenil smer jazdy. Na poškodeného stihol iba zakričať buď slovom „utekaj“ alebo niečo podobné a urobil pár krokov, aby sa dostal pred vozidlo. Vtedy sa ich vozidlo pohlo dopredu smerom k nemu, narazilo do neho, a týmto nárazom bol odhodnený do jarku. Nahmatal si telefón a volal na číslo 112. Výstražný trojuholník ešte nebol daný na vozovku, bola nočná doba, ale mesiac svietil ako slnko, bolo veľmi jasno a sucho. Vo vedľajšom jazdnom pruhu nevidel jazdiť žiadne motorové vozidlo.

Znalec z odboru cestnej dopravy U.. B. D. vypovedal, že znalecký posudok vypracoval na základe plánu z miesta dopravnej nehody, dostupných výpovedí a fotodokumentácie. Okrem toho bol aj na mieste dopravnej nehody na základe privolania políciou. Miesto nehody bolo dosť neprehľadné, preto spolu s políciou aj s obžalovaným začali hľadať miesto, kedy a kde mohol obžalovaný prvýkrát spozorovať vozidlo poškodeného. Toto miesto následne určil na vzdialenosť 150 metrov. Odtiaľ bolo vidieť iba malé svetlo bez možnosti rozoznania, či vozidlo, ktoré je na vozovke je v pohybe alebo stojí. Na nehodovom úseku obžalovaný s vozidlom sa pohyboval s dovolenou rýchlosťou 90 km/h a keď zbadal na uvedenú vzdialenosť malé svetlo, začal rýchlosť znižovať. Obžalovaný mal možnosť rozpoznať vozidlo poškodeného, ktoré zasahovalo do jazdného pruhu cca 80 cm, keď bol na vzdialenosť 67,6 metra od zadnej časti prívesu, avšak začal reagovať na vozidlo 15 metrov pred zrážkou. Krajnica bola široká 2,5 metra a z toho spevnená časť 2,1 metra. Obžalovaný by mohol zabrániť nehode pri jazde s rýchlosťou max. 75,7 km/h na nehodovom úseku, však oneskorene reagoval na pred ním stojace vozidlo poškodeného. Vozovka za vozidlom poškodeného nebola označená výstražným trojuholníkom a na vozovke sa pohybujúce osoby nemal na sebe oblečené bezpečnostné reflexné vesty.

Znalec z odboru cestnej dopravy U.. O. I. vypovedal, že vypracoval odborné vyjadrenie pre zadávateľa O.. A. Z., splnomocnenca poškodenej U. Š. na posúdenie technickej prijateľnosti zistení znalcom U.. B. D. Z technického hľadiska ale nemohol konštatovať, že oneskorená reakcia nebola tým prvkom, ktorá bola príčinou dopravnej nehody. Obžalovaný na vzdialenosť 150 metrov videl vpredu blikať svetlá vozidla, pričom úsek cesty s mierou stúpania 1% nie je možné hodnotiť ako neprehľadný. Z tohto dôvodu reakcia obžalovaného na vozidlo poškodeného, ktoré nevytvorilo náhlu prekážku na vozovke, bola oneskorená. Bezpečný bočný odstup pri obchádzaní prekážky v danom prípade bol 1,5 metra (60 cm + rýchlosť km/h). Na vozovke za vozidlom poškodeného nebol umiestnený výstražný trojuholník.

Znalec z odboru cestnej dopravy B.. U.. Z. D. Z.. vypovedal, že v danej trestnej veci bol vypracovaný znalecký posudok Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Hlavnou úlohou bolo vykonanie analýzy nehodového deja so zameraním na určenie rýchlosti nákladného vozidla vedeného obžalovaným v momente nárazu do odstaveného osobného motorového vozidla poškodeného, techniku jazdy a možnosti zabránenia dopravnej nehody zo strany obidvoch vodičov. Vznik a priebeh dopravnej nehody bolo možné posudzovať na základe objektívne zistených podkladov: na základe stôp zanechaných na vozovke, na základe rozsahu a charakteru poškodenia vozidiel Iveco, VW Transporter a prívesného vozíka, na základe ich konečnej polohy, zo stavu povrchu vozovky ako aj z ďalších informácií získaných zo spisového materiálu a odbornej literatúry. Bol použitý i simulačný program PC CRASH verz. 9.2. Obžalovaný jazdil s rýchlosťou 90 km/h a na jazdnú súpravu, čiastočne zasahujúcu do jeho jazdného pruhu reagoval vo vzdialenosti cca 68 metrov brzdením a spomalil na rýchlosť približne 74 km/h, ktorá bola aj nárazovou rýchlosťou do odstavenej jazdnej súpravy. Obžalovaný však mal možnosť na vzdialenosť 150 metrov reagovať na pred ním sa nachádzajúce vozidlo, ktoré malo zapnuté výstražné smerové svetlá. Jeho reakciu na odstavenú jazdnú súpravu vo vzdialenosti 67,6 metra (ustálená znalcom U.. D.) preto možno hodnotiť ako oneskorenú. Na strane poškodeného neb. D. Š. je tiež možno konštatovať porušenie pravidiel cestnej premávky. Nebola označená prekážka na ceste (jazdná súprava) výstražným trojuholníkom, nepoužil pri pohybe na vozovke reflexnú vestu. Okrem toho mal možnosť jazdnú súpravu odstaviť tak, aby do jazdného pruhu zasahovala menej ako 80 cm. Technickou príčinou dopravnej nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovaného.

Podľa znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva, odvetvie súdneho lekárstva A.. O. A. W. A.. X. X. bezprostrednou príčinou smrti poškodeného D. Š. bola mozgová smrť v dôsledku zakrvácania pod obaly mozgu, do komôr mozgu pri zlomenine klenby a spodiny lebečnej ako následok dopravného úrazu. Zranenia boli spôsobené prevažne tupým - tupohranatým, tvrdým predmetom, ktorý pôsobil s veľkou silou a prudkosťou predovšetkým na pravú stranu tela poškodeného mechanizmom nárazu do zranených častí tela. Podľa charakteru a ich lokalizácie možno usudzovať, že ich mohol utrpieť ako chodec dopravnej nehody v polohe najpravdepodobnejšie zníženej s miernym ohnutím trupu dopredu. Pri jeho prvotnom kontakte s nákladným motorovým vozidlom násilie na jeho telo smerovalo v smere sprava doľava. V ďalšej fáze úrazového deja došlo k odhodeniu tela poškodeného na okolitý terén.

Podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvie chirurgia a traumatológa A.. A. Y., poškodený Ľ. L. pri dopravnej nehode utrpel pomliaždenie ramena vpravo a kolena vpravo s odreninou. Vznikli pôsobením tupého predmetu a ich liečenie trvala cca 4 týždne.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania a ich hodnotenia tak jednotlivo ako aj v ich súhrne, mal za preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku. Jazdil na kritickom úseku cesty, ale sa nevedel vyjadriť na akú vzdialenosť si všimol, že na ceste pred ním niečo stojí a zasahuje až do polovice jeho jazdného pruhu. Na vzniknutú situáciu reagoval brzdením a strhnutím volantom doprava, ale už zrážke zabrániť nemohol. Do jemu vedľajšieho jazdného pruhu prejsť nemohol, nakoľko tam ho predbiehalo ďalšie vozidlo. Plne sa venoval vedeniu svojho motorového vozidla, teda neporušil žiadne ustanovenia o cestnej premávke. Túto jeho obranu mal súd za vyvrátenú predovšetkým znaleckým dokazovaním a výsluchom znalcov. Znalci z odboru cestnej dopravy U.. B. D., B.. U.. Z. D. Z.. jednoznačne konštatovali, že obžalovaný si nezvolil správnu techniku jazdy na kritickom úseku cesty R1, na ktorom jazdil nákladným motorovým vozidlom zn. Iveco Eurocargo, keďže oneskorene reagoval na motorové vozidlo zn. VW Transporter so zapojeným prívesným vozíkom, ktoré bolo sčasti na vozovke odstavené. Na túto jazdnú súpravu podľa znalca B.. U.. D. Z.. obžalovaný mal možnosť a mohol reagovať na vzdialenosť 150 metrov, kedy ešte pri správnej reakcii a technike jazdy mohol zabrániť zrážke. Mohol uskutočniť manéver priečného prejazdu do ľavého jazdného pruhu, za predpokladu, že sa tam nepohybovali iné vozidlá, a tým by bol aj bezpečný bočný odstup medzi vozidlami. V prípade, ak by v tomto jazdnom pruhu pohybovalo iné vozidlo, zabrániť zrážke mohol aj bezpečným brzdením. Je pravdou, že znalec U.. D. vzdialenosť, z ktorej obžalovaný mohol rozpoznať zasahujúcu jazdnú súpravu do vozovky ustálil na 67,6 metrov, avšak takisto skonštatuje oneskorenú reakciu obžalovaného, ktorý na odstavenú jazdnú súpravu začal reagovať 15 metrov pred zrážkou. Podľa znalca U.. O. I., ktorý podával odborné vyjadrenie, obžalovaný neskoro reagoval na vozovke stojacu jazdnú súpravu, ktorá však nevytvorila prekážku náhlu. Zo strany obžalovaného súd konštatuje porušenie všeobecných povinností účastníkov cestnej premávky podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. v tom, že ako účastník cestnej premávky je povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť

alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravnotechnickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam. Porušil svojim konaním aj povinnosti vodiča v zmysle § 4 ods. 1 písm. c) citovaného zákona: venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Predmetné porušenia povinností, uložené obžalovanému ako vodičovi viedli k dopravnej nehode, ku smrti vodiča motorového vozidla zn. VW Transporter, D. Š. a k zraneniam poškodeného Ľuboša Fica. Toto protiprávne konanie obžalovaného súd kvalifikoval ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona s súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona. Súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov pri dolnej hranici trestnej sadzby, pričom výkon uloženého trestu mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá obžalovanému neuložil.

Proti rozsudku obžalovaný v zákonnej podal odvolanie, ktoré bolo prejednané na Krajskom súde v Trnave. Odvolací súd dňa 19.01.2016 uznesením sp. zn. 3To/108/2015-532 napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Súd opätovne vyhodnotil vykonané dokazovanie v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu. Je pravdou, že znalci z odboru dopravy za technickú príčinu dopravnej nehody považovali nesprávnu techniku jazdy obžalovaného, ale tá sama osebe i keď spôsobil dopravnú nehodu, nie je porušením dôležitej povinnosti uloženej zákonom o cestnej premávke. Zákon č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke určuje práva a povinnosti všetkých účastníkov cestnej premávky, v danom prípade aj neb. D. Š.. Poškodený tým, že odstavil jazdnú súpravu, ktorá zasahovala do jazdného pruhu, neoznačil miesto umiestnením výstražného trojuholníka, nemal oblečenú reflexnú vestu porušil ustanovenia zákona o cestnej premávke, ktoré ukladá: vodičovi motorového vozidla je na diaľnici zakázané zastavenie a státie než na mieste označenom ako parkovisko s výnimkou núdzového státia, keď vozidlo musí stáť na krajnici, a ak to nie je možné, na vozovke, pričom také vozidlo musí vodič vždy označiť ako prekážku cestnej premávky. Ak vodič počas jazdy zistí na vozidle chybu, pre ktorú nemožno dosiahnuť na rovine rýchlosť (podľa § 35 ods. 1/ je to 80km/h), musí diaľnicu opustiť na najbližšom výjazde. Ustanovenia o premávke na diaľnici platia aj na rýchlostnej ceste. Je povinnosťou vodiča použiť výstražný trojuholník použiť počas núdzového státia a je potrebné ho umiestniť na okraji vozovky najmenej 100 m za vozidlom. Je potrebné, aby mimo vozidla osoby nachádzajúce na vozovke mali oblečené reflexné vesty. Porušením vyššie citovaných povinností poškodený neb. D. Š. vytvoril pre obžalovaného nebezpečnú situáciu, ktorá viedla k dopravnej nehode, pri ktorej poškodený šedivý utrpel zranenia nezlučiteľné so životom a takisto zranenia utrpel aj jeho spolujazdec Ľ. L.. Súd s poukazom na uvedené skutočnosti, keďže zo strany neb. poškodeného Šedivého došlo k hrubým porušeniam povinností v zmysle zákona o cestnej premávke, ktoré viedli k vzniku dopravnej nehody s fatálnym následkom, nemal za preukázané, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný a preto ho v zmysle § 285 písm. b) Tr. poriadku oslobodil spod obžaloba Okresnej prokuratúry v Galante pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona,

Nakoľko došlo k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby, súd poškodených U. Š., Ľ. L., A. E. a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu a.s. Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35937847 v zmysle § 288 ods. 3/ Tr. poriadku odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia - oznámenia, cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave.